„Gazeta Lwowska„ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 277. Poniedziałek 5. Grudnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z końcem listopada 1870 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (D. u. p. Nr. 3. z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. Nr. 84) art. 2.:

A. według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austryackiej 13.282 złr. 50 c.

b) opiewających na wal. austr. . . 62,222.950 — c.

	złr.	c.
razem .	62,236.232	50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa, a mianowicie:

jednoreńskowych 1,612.401 złr.

pięcioreńskowych 531.545 złr.

razem	2,143.946	—

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę: —

I. formalnych not państwa a mianowicie:

jednoreńskowych 91,569.600 złr.

pięcioreńskowych 122,427.545 złr.

pięćdziesięcioreńsk. 129,993.500 złr.

razem	343,990.645	—

Wiedeń, 1. grudnia 1870.

Z komisyi rady państwa do kontroli długu państwa.

Rudolf hr. Wrbna m. p.
Prezes.

Dr. Ignacy Kaiser,
członek komisyi.

Część nieurzędowa.

Lwów, 5. grudnia.

O przesileniu w ministerstwie nie nadeszły świeże wiadomości. Wszystkie doniesienia zgadzają się wtem, że obecnie nie nastąpi całkowita zmiana gabinetu. „Fremdenblatt“ robi w tej sprawie następującą uwagę: „Ku niemałemu zdziwieniu przemawiają za dalszem istnieniem ministerstwa hr. Potockiego nawet i te dzienniki, które niedawno rychłe ustąpienie tegoż ministersstwa uważały za konieczność. Organa stronnictwa konstytucyjnego przyznają, że większość Rady państwa rozbiłaby się, gdyby ją wezwano do utworzenia nowego gabinetu. Program hr. Potockiego zawiera pozytywną, żywotną myśl ugody z Galicyą. Większość Rady państwa zdaje się przewidywać, że ugoda ta jest koniecznością i że hr. Potocki jest najodpowiedniejszym pośrednikiem między żądaniami Polaków a zasadami konstytucyi.“

W sprawie zmniejszenia wydatków w ministerstwie wojny dla zaopatrzenia armii w niezbędny materyał wojenny zawiera „Warrens Correspondenz“ następujący artykuł:

„Opór przeciw żądanemu znaczniejszemu kredytowi dla zaopatrzenia armii w potrzebny materyał wojenny można łatwo pojąć nie pochwalając go przytem wcale. Od kilku lat dąży gorliwa i chlubna czynność ministrów skarbu i reprezentacyi państwa do tego, ażeby w budżecie państwa przywrócić równowagę i zapobiedz zaciąganiu nowych pożyczek. Większe żądania ministerstwa wojny wstrzymują oczywiście prędkie osiągnięcie tego najwyższego celu finansowego. Usunięcie niedoboru jest w każdym razie jednem z najważniejszych zadań w państwie, ale nie jest przytem absolutnie najważniejszem. Zdolność państwa do odporu jest bowiem ważniejszem zadaniem. Nawet finansista, który nie myśli jednostronnie, który umie stanąć na tak wysokiem stanowisku, by mógł poznać i ocenić interesa wielkiego państwa, musi przyznać, że byłaby to błędna ekonomia, gdyby wielkiemi kosztami utrzymywano siłę zbrojną, któraby nie była dostateczną i odpowiednią swemu celowi dlatego, że zaniedbano za pomocą podwyższenia kosztów dać armii materyał wojenny, który już posiadają jej przeciwnicy. Najlepsi i najwprawniejsi robotnicy w wielkiej fabryce nie zdołaliby nic dobrego zrobić, gdyby mieli niedostateczne maszyny. Sztuka wojenna przybrała w nowszych czasach charakter techniczny, a bez uwzględnienia tego postępu niedostateczną jest już sama inteligencya, zręczność i wprawa.

„Prawdziwa ekonomia w uzbrojeniu armii polega na tem, ażeby ją w czasie pokoju zaopatrzono w takie środki, które są potrzebne do skutecznego działania. Państwo najwięcej marnuje swoje siły, jeżeli pospiesznie dopiero w ostatniej chwili niebezpieczeństwa przy uzbrojeniu armii stara się uzupełnić to, co dawniej zaniedbano. Podwójne a nawet potrójne wydatki często nie zdołają w takiej chwili dokonać tego, coby przedtem można było znacznie mniejszemi kosztami osiągnąć. Niedbałość w uzupełnieniu dostatecznego materyału może potem wystawić na bezskuteczną ofiarę mienie i krew narodu. Wielkie gospodarstwo ministerstwa wojny prowadzonem być musi podług dzielnego i uregulowanego systemu; a nie wolno stanąć w drogę tym zamiarom z jednostronnem i krótkowidzącem pojmowaniem oszczędności, które są niemożliwe bez narażenia się na szkodę dziesięć razy większą od pożytku osiągniętego za pomocą miernego wydatku. Mężowie, którzy powołani są do opieki nad dobrem całego państwa, wystrzegać się powinni zasady, iż oszczędność nawet błędnie pojęta i nieuzasadniona jest cnotą.

„Nietylko sama rozwaga ale także i sumienie nakazują mężowi stanu, ażeby nie odmawiał armii potrzebnego uzbrojenia. Życie i zdrowie tysięcy a niemniej i bezpieczeństwo państwa zawisłe są od tego, by fałszywa oszczędność nie kazała armii walczyć z trudnościami stworzonemi nie przez nieprzyjaciela lecz przez tych, w których obronie ona wypełnia swój trudny i zaszczytny obowiązek.“

W artykule pod tytułem „Austryacka idea“ dowodzi „Prager Abendblatt“, że mimo klęsk i nieszczęść, mimo złego stanu finansów austryacka idea w ostatnich czasach okazała wielką siłę żywotną i pobudza wszystkich do ofiarności. „Jedynym smutnym wyjątkiem — pisze ten dziennik — jest ta kategorya czeskiego dziennikarstwa, która już w nieszczęśliwym roku 1866 mimo odmiennego usposobienia ludności przemawiała w tonie, który nawet w nieprzyjacielu pogardę wywołał. Na szczęście dziennikarstwo to nie reprezentuje nawet małej części ludności, która zawsze jest lojalną i austryacką i obecnie tak jak inne szczepy gotową jest do ofiar dla Austryi, z którą związane jest istnienie czeskiej narodowości.“

Wiedeń. „Wien. Ztg.“ zawiera następujący artykuł: „Minister oświaty wydał w ostatnich dniach dwa rozporządzenia dla Galicyi. Jak wiadomo uchwalił sejm galicyjski ponownie ustawy o seminaryach nauczycielskich i o nadzorze szkół, które nie otrzymały sankcyi korony dlatego, że odstępowały od niektórych postanowień ustaw państwa. Stosunki szkolne w Galicyi stawały się w skutek tego coraz to smutniejszemi, gdyż w swoim czasie nawet prowizoryczne rozporządzenie o nadzorze szkół z 10. lutego 1869 nie zostało w Galicyi w życie wprowadzone. Wspomnione powyżej ustawy sejmu galicyjskiego odrzucone zostały ostatnim razem w czerwcu b. r. Z tego powodu pan minister oświecenia zawiązał ponownie układy z galicyjską krajową radą szkolną i oświadczył jej gotowość wydania przy pomocy uchwalonych przez Radę państwa środków pieniężnych przynajmniej prowizorycznych rozporządzeń na tak długo, dopóki rząd wspólnie ze sejmem nie ułoży ustaw stanowczych. Galicyjska krajowa rada szkolna uznała tożsamo dotkliwą potrzebę wskazanych zarządzeń i poczyniła w październiku b. r. wnioski względem prowizorycznej reformy zakładów dla kształcenia nauczycieli tudzież prowizorycznych postanowień o miejscowym i powiatowym nadzorze szkół ludowych, przyczem przestrzegano ściśle zgodność tych wniosków z ustawami państwa.

Na podstawie tych wniosków pozwolił zaraz rząd w reskrypcie ministeryalnem z dnia 22. listopada b. r. na prowizoryczne założenie sześciu państwowych zakładów dla kształcenia nauczycieli (we Lwowie, Krakowie, Nowym Sączu, Rzeszowie, Tarnopolu i Stanisławowie) tudzież trzech państwowych zakładów dla kształcenia nauczycielek (we Lwowie, Krakowie i Przemyślu). Pierwsze dwa kursa tych zakładów otwarte być mają z początkiem drugiego półrocza bieżącego roku szkolnego, jeżeli to jeszcze prędzej uczynić się nieda. Poczyniono także odpowiednie zarządzenia, ażeby wszystkie dalsze kwestye dotyczące wykształcenia i uzdolnienia nauczycieli zgodnie z zasadniczemi postanowieniami państwowej ustawy o szkołach ludowych także i w Galicyi jak najprędzej załatwione zostały.

„Dla potrzebnego bardzo uregulowania nadzoru szkolnego w Galicyi przedłożył pan minister oświaty wnioski krajowej Rady szkolnej Najjaśniejszemu Panu i otrzymał w najwyższem postanowieniem z dnia 28. listopada b. r. upoważnienie do wydania w tej sprawie rozporządzenia, które w najbliższem numerze podamy w dosłownem brzmieniu.

W ten sposób tedy uregulowany został nadzór szkół w Galicyi jeszcze przed uchwaleniem odnośnych ustaw krajowych zgodnie z ustawami państwa.“

— „Wiener Abendpost“ pisze: „Członkowie komisyi budżetowej delegacyi umówili się, iż o naradach komisyi a mianowicie o oświadczeniach wspólnych ministrów zachowują ścisłą dyskrecyę. Jeżeli mimo to spotykamy się w wiedeńskich dziennikach z dość obszernemi sprawozdaniami o czynnościach komisyi tej, to co najmniej powątpiewać należy o autentyczności szczegółów przytoczonych, gdyż nie da się pomyślić, by dyskrecya umówiona złamaną została.

Berlin. Z Wersalu nadeszły następujące pruskie depesze urzędowe. Po bitwie przedwczorajszej trzymała armia paryska obsadzone wsie Brie i Champigny, nad brzegiem Marny leżące. Dziś rano zostały te wsie na powrót wzięte przez nasze wojska. O godzinie 10. nieprzyjaciel uderzył ponownie przeważnemi siłami na naszą obronną pozycyę między Sekwaną i Marną i został znowu po ośmiogdzinnej gorącej walce zwycięzko odparty przez wojska 12go i 2go korpusu, i przez Wirtemberczyków. Oddział armii ks. meklemburskiego został dziś rano silnie napadnięty przez 15ty i 16ty korpus francuski na linii Orgeres Baigneaux, odrzucił jednak Francuzów po za Loigny, i wziął szturmem Pourry. Aż do samego Artenay postępował nieprzyjaciel naprzód, stracił kilkaset jeńców i 11 dział. Nasze straty nie małe, nieprzyjaciela bardzo znaczne.

Paryż. Długa bezczynność wojsk oblężonych i oblęgających pod Paryżem przerwana została wreszcie dnia 29. listopada. W tym dniu i nazajutrz rozpoczęli generałowiie Trochu i Ducrot akcyę, która jak swiadczą najświeższe biuletyny trwa dotąd nieustannie, gdyż Francuzi starają się przerwać łańcuch wojsk pruskich opasujących Paryż i zająć silne stanowisko po za fortami Paryża. O pierwszej wycieczce otrzymano w Tours z Paryża następujący biuletyn:

Proklamacye jenerałów Trochu i Ducort, wczoraj ogłoszone, sprawiły wielkie wrażenie. Proklamacya jen. Trochu zwala odpowiedzialność za krew, która popłynie, na tych, których obrzydła żądza depcze nowoczesną cywilizacyą i sprawiedliwość. Proklamacya jenerała Ducort mówi: Przysięgam w obliczu całego narodu, że wrócę do Paryża tylko trupem, albo zwycięzcą.

Działania zaczepne rozpoczęły się wczoraj rano. Żołnierze marynarki z gwardyą narodową wzięli szturmem dworzec kolei żelaznej aux boeufs de Choisy. Równocześnie uderzono dziś i zeszłej nocy wśród nieprzerwanej kanonady na L'Hay. Bitwa rozwinęła się na różnych punktach. Jenerał Ducrot przeprawił się dziś rano przez Marnę, obsadził w południe Montmelis, który później znowu opuszczono. Główne działanie bitwy odbywało się między Champigny, Brie-sur Marne i Villiers sur Marne. Nasze wojska przekroczyły Marnę po ośmiu mostach i utrzymały tego wieczora stanowiska swoje. Wzięły jeńca i zdobyły dwa działa.

Generał Trochu, który w raportach swoich, wszystkich obsypuje pochwałami, zapomniał o sobie, a jednak były chwile, kiedy prowadził bitwę, porywając osobiście za sobą piechotę liniową. Bitwa ta wspieraną była prawie dokoła całego Paryża, nieprzerwanym strasznym ogniem artyleryi, który wszystkie pozycye nieprzyjacielskie wstrząsł, oraz łodziami działowemi na Marnie i Sekwanie, tudzież pancernemi wagonami kolei żelaznych. Działając wespół uderzono po południu na Epinay, który wice admirał Laronciére opanował, przyczem wziął jeńców, a między nimi jednego generał-adjutanta i dwa działa zdobył. Działanie rozpoczęte na całej linii, prowadzone jutro będzie dalej.

Generał Rénault dowódzca 2go korpusu i generał Lacharriére, ranieni. Generał Trochu mówi, że generał Ducrot zasłużył na cześć całego kraju. Mamy około 2000 rannych. Straty pruskie są bardzo znaczne. Wszystko to są wiadomości pewne, pochodzące od generała Schmitza, szefa głównego sztabu.

— Rządowa depesza z Tours zaprzecza doniesieniu ks. Fryderyka Karola, jakoby pod Beaume le Rolande dnia 28. z. m. część armii loirskiej miała ponieść klęskę.

O położeniu armii Loary i jej walkach ostatnich pisze „Indep. belge", co następuje:

„W braku listów i dzienników z Tours odbieramy telegramy z tego miasta. Najświeższe z nich prostują błędne wiadomości, któreśmy zaczerpnęli z kwatery głównej z Wersalu i dają nam sposobność powziąć wyobrażenie o położeniu armii Loary po starciu się z siłami przeciwnej strony skierowanemi. Ustawiona we wschody (echenlonnée) na linii równoległej z Loarą na północ Orleanu, rozciąga się ona od Chateaudun, na Artenay aż do Neuville, Bois, Commun i Ladon. Prawe jej skrzydło, oparte o bór orleański, jest prócz tego zasłonione dwoma kanałami, orleańskim i Braire, które przez pośrednictwo skanalizowanej Loing, łączą Loarę z Sekwaną. Wojska niemieckie, posuwając się z jednej strony departamentem de l'Yonne, po drugiej departamentami de l'Eure i l'Eure-et-Loire, starały się oskrzydlić pozycye nieprzyjacielskie, lecz zmuszone były zaniechać tej operacyi. W obecnej chwili znajdują się w Sens, Pithiviers, Toury, Nogent-le-Rotrou, Mamers i St. Calais, opierając się o Fontainebleau, Chartres, Dreux i Evreux. Z Mamers i St. Calais zagrażają równocześnie le Mans i Vendome, starając się oskrzydlić lewe skrzydło francuskie i przecinając ich komunikacye z Normandyą i le Maine. Oddział pruski pojawił się w Chateau-Renault, między Vendome a Tours, o jakie trzydzieście kilometrów od tego miasta, lecz zdaje się, że oddział ten się zbłąkał, a chociaż rzeczą jest niewątpliwą, że przegrana bitwa wystawiłaby na wielkie niebezpieczeństwo siedlisko delegacyi rządu, to jednak dotąd bezpieczeństwo jej jeszcze nie jest zagrożone. Od strony skrzydła prawego armii francuskiej niebezpieczeństwo jeszcze jest mniejsze. Sam książę Fryderyk Karol przyznaje, że Niemcy, zaczepieni przeważnemi siłami blisko Beaune-la-Rolande, byli zmuszeni skoncentrować się na to miasto, aby zachować swe pozycye."

— Generał Palladine rzekł w ostatnim rozkazie dziennym do armii: Paryż przełamał linie pruskie. Generał Ducrot na czele armi postępuje ku nam — idźmyż naprzeciw niemu.

Listy z Paryża z 30. listopada podają szczegóły walk z 29. Dworzec kolei Choisy wzięty przez Francuzów — z półwyspy Grenevillers nieprzyjaciel wyrzucony. Wyspa Marante zajęta.

— Wiedeńskie bióro korespondencyjne ogłasza następujące wyjaśnienie: „Ze względu na obiegające tu liczne pogłoski o wielkiem zwycięstwie francuskiem pod Paryżem odniesionem d. 30. listop., oświadczamy że otrzymaliśmy dziś z Pesztu, ze źrodła zresztą zupełnie wiarogodnego, również telegraficzne doniesienie, iż armia paryska w liczbie 150.000 ludzi przełamała linię obsaczającą Paryż, przeprawiła się przez Marne, i zajęła stanowisko pod Nogent sur Marne. Równocześnie z tą depeszą nedeszły podane już przez nas urzędowe depesze berlińskie, które nakazały nam pewną ostrożność pod względem pomienionych doniesień peszteńskich."

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Skrytobójstwo. Dnia 15. listopada stawał przed kollegium 5 sędziów Iwan Gach, właściciel realności w Gorajcach, 42 l., ojciec 2 dr., obrz. gr. kat., już karany za kradzież, za pobicie i obrazę honoru, (przewodn. radca sądowy p, Dziedzicki, oskarzyciel p. podprokurator Jastrzębski, obrońca p. adw. Dr. Gottlieb). Oskarzenie opiewa:

W nocy 14. maja b. r. usłyszała Naśka Turkowa w Chotyłubiu, spiąca pod szopą niedaleko chałupy Michała Mikułki krzyk, pochodzący z miejsca, gdzie za sadem obok jęczmienia Mikułka tej nocy spał. Obudziła więc Annę, małżonkę Mikułki. Obiedwie pobiegły do Mikułki, który powtórnie wołał: łapajcie złodzieja Gachę, on mnie zdrowie odebrał. Obok łoża znaleziono Mikułkę krwią oblanego, i wskazującego w stronę, w którą Gach umknąć miał.

Michał Mikułka podszedł potem ku studzience, gdzie go obmywano, i rzekł powtórnie w obecności przybyłego Iwana Hrymaka, że go złodzjej Gach obił. Potem jeszcze poszedł do chałupy, usiadł na ziemi, i po staraniach bezskutecznych, by mu krew z rany w głowie powstrzymać, prawie w godzinę później ducha wyzionął, nie mówiąc nic więcej. Przy oględzinach zwłok znaleziono na sklepieniu czaszki mózg przecięty, a rzeczoznawcy orzekli, że cięcie nastąpiło narzędziem ostrem, prawdopodobnie siekierą, od lewej ku prawej stronie z wielką siłą, i że cios był śmiertelny i zadany podczas snu, gdyż oznak bronienia się nigdzie nie spostrzeżono.

Iwan Gach, uwięziony przyznał się, że mając z Mikułką spór o grunt, powziął wieczorem dnia 14. maja zamiar zabicia Mikułki, z którego siostrą był ożeniony. Wziął więc siekierę i udał się ku jego chacie. Znalazłszy Mikułkę na łączce spiącego, ciął go ostrzem siekiery w głowę, i umknął do domu. Później wprawdzie Gach odwołał swoje przyznanie. i podczas rozprawy uporczywie twierdził, że jest niewinny, lecz sąd na wniosek prokuratoryi skazał go na śmierć przez powieszenie. Gach z początku dobrze treści wyroku niezrozumiał, aż dopiero, gdy mu wytłumaczono, że ma być powieszony, zemdlał, i musiano go zimną wodą oblewać, poczem uzyskawszy przytomność zapowiedział rekurs.

Gwałt publiczny. Wojciech Drozda z Bartatowa, urlopnik, lat 29, już powtórnie za kradzież karany, przyszedł dnia 12. sierpnia do karczmy w Bartatowie około godz. 10. wieczorem i gdy mu piwa niedano, zapalił swiecę, udał sie sam do piwnicy, natoczył piwa i częstował nim obecnych. Pijąc piwo, krzyczał, iż dzisiaj musi jakiegoś żyda zabić, w skutek czego rodzina karczmarza uciekła z karczmy, ażeby wójta zawołać. Podczas ich nieobecności rozbił Drozda szafę i stół, i zabrał ztamtąd 15 cygarów i 115 złr. Oprócz tego rozbił szklanki wartości 5 złr., dalej okna z ramami i lampę. Wójt, przyszedłszy, chciał Drozdę zatrzymać, lecz tenże, grożąc zabiciem, wyszedł z karczmy, poczem karczmarz sprowadził z Gródka żandarma, który Drozdę wyszukał i odebrawszy 92 złr. aresztował go. Drozda się wymawia, że był zupełnie pijany, czemu jednak świadkowie zaprzeczają. Sąd (przewodn. radca sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski) skazał go dnia 22. listopada na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (podług wniosku). Skazany przyjął wyrok.

(Pożary.) Dnia 8. listopada zgorzała w Łopience w pow. lisieckim stodoła dworska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda niezabezpieczona wynosi 500 złr. Dnia 9. zm. zgorzała w Będziemyślu w pow. ropczyckim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda niezabezpieczona wynosi 310 złr. D. 16. zm. zgorzały w Kontowej w pow. buczackim trzy zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 2650 złr. D. 16. zm. zgorzał w Sokołówce w pow. kosowskim mały kawałek lasu. D. 20. zm. zgorzało w Jaworowie w pow. turczańskim pięć zagród włościańskich. Przyczyna pożaru była była nieostrożność. Szkoda wynosi 4863. D. 20. zm. zgorzało w Jabłonicy ruskiej w pow. birczańskim cztery zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 5800 złr. D. 21. zm. zgorzał w Komornikach w pow. turczańskim jeden dom. D. 23. zm. zgorzało w Gwoździu w pow. turczańskim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 24. zm. zgorzała w Woli łużeńskiej w pow. gorlickim stodoła dworska ze zbożem. D. 26. zm. zgorzała w Chmielniku w pow. rzeszowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 520 złr. D. 26. zm. zgorzała w Jaworniku w pow. rzeszowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 300 złr. Dnia 26. zm. zgorzał w Poznance w pow. skałackim dom mieszkalny i budynek ze zbożem. Szkoda w części zabezpieczona wynosi 3225 złr.

— Policya wiedeńska wykryła świeżo bardzo zajmujący wypadek, który byłby się może skończył jeśli nie morderstwem to przynajmniej rabunkiem, gdyby nie baczność jednego z jej służby. Uderzyło go, że parę razy nocną porą, kiedy niejaki Wolff, dawniej stolarz a teraz kapitalista, wracał z kawiarni, ktoś zdala za nim postępował, a dalej jeszcze jechała dorożka bez numeru. Skoro Wolff wchodził do domu, człowiek idący za nim, robił lewo w tył, i znikał, a równocześnie dorożkarz nawracał. W sobotę przytrzymał więc owego człowieka. Stawiony zaraz przed urzędnika wyśpiewał, że był najęty wraz z dwoma innymi ludźmi i płacony po 2 złr. dziennie z obietnicą wielkiej nagrody, jeśli im się uda niespostrzeżenie pochwycić Wolffa, wsadzić do dorożki, zatkać mu usta i resztę zostawić do zrobienia temu, kto ich najął. Podług opisu danego przez owego człowieka i po zbadaniu stosunków Wolffa, dowiedziano się, że tenże przez pośrednictwo niejakiego Märza, niegdyś oficera, rozpożyczał pieniądze. Schodził się zaś zwykle z Märzem w kawiarni. Przychwycono wiec Märza, który się wypiera, jakoby najmował zbirów, lubo tak ów człowiek w nocy przytrzymany, jak i dwaj jego towarzysze aresztowani nazajutrz, poznali w nim tego, który ich najmował i płacił. Wolff zwykł nosić przy sobie weksle; zdaje się przeto, że März chciał te weksle dostać do rąk i zniszczyć. a może nadto z pomocą kluczy, które Wolff przy sobie nosił, dostać się do jego mieszkania i wypróżnić je. W sprawę tę jednak wchodzą inne jeszcze osoby, a mianowicie książę Witgenstein i hr. Myrbach, dla których März pożyczał u Wolffa pieniądze, i których weksle znajdowały się u Wolffa. Pierwszy z dłużników Wolffa nie tyle jest w tej sprawie podejrzany, co drugi, który ogromne ma długi, przepuścił majątek, a różnemi podstępami umie zawsze dostać pieniędzy. Weksel jego na 4000 złr. miał być za parę dni wykupionym. Ztąd podejrzenie, że Myrbach chciał przez Märza dostać do rąk weksle. W powozie, którym miano uwieść Wolffa siadywał März, jak najęci przez niego ludzie zeznają, lecz czy siedział także Myrbach, tego nie wiadomo. Wolff wypiera się wszystkiego, mimo zeznań mocno obciążających. Myrbach nie został uwięzionym, gdyż nie ma przeciw niemu poszlak dość silnych, lecz tylko domysły uczestnictwa. (Czas.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu:									
	Głogów		Jasło		Wieliczka		Nowytarg		Strzyżów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy . . .	4	37	4	50	5	17	.		4	90
„ żyta	3	.	3	.	3	18	.		3	20
„ jęczmienia . .	2	30	2	10	2	70	.	.	2	50
„ owsa	1	45	1	90	1	72		.	1	56
„ grochu	.	.	.		.	.	.	.	3	90
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	2	50
„ kukurudzy . . .		.	.			.	.		.	.
„ ziemniaków .	.	90	.	.	.	91	.	.	1	20
Cetnar siana	1	20	.	.	1	29	.	.	1	20
Sąg drzewa twardego	8	.	.	.	11	50	.	.	6	.
„ „ miękkiego	5	50	.	.	9	5	.	.	4	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	.	.	20	.	.	.	14
Miara wina	.	40	.	.	.	.	.	.	.	50
„ piwa		16	.	.		.	.		.	18
Wyrobnik z wiktem	.	30	.	.	.	.	.	.	.	30
„ bez wiktu .	.	45	.	.	.	.	.	.	.	.

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu listop. 1870. r., przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Imiona i nazwiska	Miejsce sprzedaży	pieczywo zbytkowe		bułki		chleb biały pszenny		chleb biały żytni		chleb razow. pszenny		chleb razow. żytni	
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Gołębiowski	p. rat.	1	$2\frac{50}{100}$	1	2	1	2	1	4	.	.	1	$6\frac{25}{100}$
Weigel Fr.	„ „	1	$1\frac{50}{100}$		.		.	1	$4\frac{50}{100}$	.	.	1	6
Schirmer F.	w ryn.	.	.		.	.	.	1	$4\frac{50}{100}$			1	6
Lewicki Jan	„ „	.	.	.	.	.	.	1	4	.	.	.	.
Niedźwiedzki	„ „		.	1	$2\frac{50}{100}$	.	.	1	4	.	.	.	.
Friedrich J.	53 m.	.	.	1	$2\frac{25}{100}$	.		1	$4\frac{50}{100}$	.	.	.	.
Schulz Jan	93 m.	1	$1\frac{50}{100}$	.	.	.	.	1	$4\frac{50}{100}$	.	.	1	$6\frac{50}{100}$
Hillich Wal.	176 m.	.	.	1	2	.	.	.	.	.	.	.	.
Włoszyński J.	76 m.	.	.	1	2	1	$2\frac{50}{100}$	1	$5\frac{25}{100}$	.	.	.	.
Mrazek Łuk	446 1/4	1	$1\frac{50}{100}$	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Müller Jan	240 m.	.	.	1	2		.	1	$5\frac{25}{100}$	.	.	.	.
Doms Robert	74 m.	.	.	.		.	.	1	5	.	.	.	.
Friedrich H.	16 m.	.	.	.	.	.	.	1	5		.	.	.
Kozyrski Jan	288 m.	.	.	.	.	.		.	.		.	.	.
Hillich Krz.	142 3/4	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Düll Katarz.	179 m.	.	.	.	.	.	.	1	$4\frac{50}{100}$	.		.	.
Bek Klemens	165 m.	1	2	.	.	.		.	.	.		.	.
Hillich Jan	359 1/4	1	$1\frac{50}{100}$	.	.	.	.	.	.		.	.	.
Freund Wil.	74 m.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Pierw. Stow.	24 m.	.	.	.	.	.	.		.				.
Daszkiewicz J.	213 2/4	.	.	.			.	1	5			.	
Thom Józef	338 2/4		.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.
Mensch M.	74 m.	.	.	.	.	.	.		.	.	.	.	.
Hr. Mier	19 m.	.	.	.	.	.	.	1	5	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

W sobotę już po wyjściu Gazety otrzymaliśmy następujące telegramy:

Londyn, 3. grudnia. Konferencyi ma być przedłożony wniosek zniesienia neutralności morza Czarnego. Kanał suezki przechodzi na własność angielskiego towarzystwa akcyjnego, którego prezydentem jest książę Southerland.

Bruksela, 3. grudnia. W Antwerpii usiłowali znowu jeńcy francuscy umknąć. Uciekło 12, mówią, że kilku utonęło.

„Independance" uznaje pogłoski o rokowaniach z cesarzem Napoleonem jako manewr bonapartystowski celem przeszkodzenia konferencyi.

Bukareszt, 2. grudnia. Rząd przedłożył izbie projekta do ustaw o zaciągnięciu pożyczki celem zniesienia długu niestałego i o zaprowadzeniu monopolu na tytoń.

(Telegramy dzienników porannych.)

Tours, 3. grudnia. Wysłani z Paryża 1. grudnia wieczór żeglarze napowietrzni potwierdzają, iż Francuzi utrzymują się w zdobytych dniach 29. i 30. listopada pozycyach. Jenerał Vinoy z swym korpusem d. 29. listopada już był przebojem bardzo daleko naprzód się posunął lecz cofnął się potem sam, gdyż jenerał Ducrot z powodu wystąpienia i wylewu Marny d. 30. listopada nie mógł rzeki z swem wojskiem przekroczyć. Dnia 30. listopada osięgnął generał Ducrot znane rezultata. Prawdą jest że w ciągu dnia Prusacy byli Champigny wzięli znowu, ale Francuzi zdobyli je napowrót. Nie Francuzi lecz Prusacy żądali zawieszenia broni dla pogrzebania zabitych, a Francuzi pozwolili im na dwugodzinny rozejm.

Depesza ministerstwa od prefekta z dnia 3. grudnia donosi: Armia nadloarska kontynuowała wczoraj swój marsz, przyczem odbył się cały szereg potyczek, bez decydującej korzyści dla jednej lub drugiej strony. Jenerał Sonis ranny. dostał się do niewoli, czem marsz naprzód 17 korpusu (był dowódzcą tego korpusu, świeżo dnia 26. listopada mianowanym) przez niejakiś czas był wstrzymany.

Na północy nic nowego. Nieprzyjaciel odbywać się zdaje odwrót. Na wschodzie odparto dwa uderzenia nieprzyjaciela na Autun.

Florencya, 2. grudnia. Deputacya kortezów ofiarowała księciu Aosta koronę królewską; książę przyjął.

Berlin, 3. grudnia. (Urzędowe.) Z Wersalu 3go grudnia donoszą, że dzisiaj nie było żadnej znaczniejszej potyczki, lecz zdaje się, że nieprzyjaciel w kierunku od Vincennes jeszcze się wzmacnia.

Dywizya Treskowa (z korpusu Meklemburga) wzięła wczoraj 7 dział i 1800 jeńców (zapewne mowa o potyczce pod Artenay), między którymi 20 oficerów.

Fontaine, 3. grudnia (pruska). Dzisiaj w nocy zbudowano bateryę, z której teraz Belfort ostrzeliwa się, pułk Ostowskiego wziął i bronił potrzebnych pozycyi.

Wersal, 4. grudnia. Fryderyk Karol z trzecim i dziewiątym korpusem odparł wczoraj nieprzyjaciela pod Chevilly i Chilleurs, rzucił go ku lasowi orleańskiemu; wziął 2 działa.

Drezno, 4. grudnia (urzędowe). Straty Sasów w bitwach 30. listopada i 2. grudnia wynoszą koło 2000 ludzi. Trzy pułki straciło 15 oficerów zabitych, 63 rannych; Francuzów ma być 3000 wziętych do niewoli.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. grudnia.

Hotel George: PP. Br. Bess A., z Boniowic. — Kęplicz M., z Artasowa. — Chamiec L., z Rosyi.

Hotel europejski: Gurski S., z Załośca.

Hotel angielski: Bartmański F., z Tadań. — Teodorowicz I., z Chomiakówki. — Wysocki J., z Uwina. — Dr. Fruchtmann F., ze Stryja.

Dnia 4. grudnia.

Hotel George: PP. Br. Mustaza J., z Sadygóry. — Brzozowski J., z Podola ros. — Gajewski St., z Poznania. — Jeliński N., z Krakowa. — Lityński M., z Holihrada. — Ricescu J., adw., z Bukaresztu. — Konja A., c. k. porucznik, z Węgier.

Hotel europejski: Fedorowicz J., z Okna. — Iwanicki A., z Uszyc.

Hotel angielski: Falkiewicz Ł., z Krakowa. — Poten K., z Olszanki. — S rnecki N., z Turynki. — Dr. Szwejkowski J., z Krowicy. — Skolimowski Wł., z Dynisk.

Hotel krakowski: Lisiewicz J., z Przemyśla.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. grudnia.

PP. Hr. Dzieduszycki St., do Niesłuchowa. — Bazylewicz L., c. k. porucz., do Czerniowiec. — Borysławski K., do Stanisławowa. — Boniecki B., do Kurnia. — Urbański R., do Dobrosina. — Zawadzki T., do Oleska. — Mijakowski A., adw., do Złoczowa.

Dnia 4. grudnia.

PP. Br. Bess A., do Boniowic. — Br. Brunicki Wł., do Gorajec. — Campbell A., do Polski. — Krasowski Fr., na Podole ros. — Cannonon M., z Multan. — Torosiewicz J., do Wolicy. — Turkułł F., do Tarnopola. — Winnicki Tytus, do Nadycza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. i 4. grudnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.97	— 5.6	87	Pn. b.sł.	10
2. god. po poł.	326.27	— 5.6	94	Z. „	10
9. god. wiecz.	325.91	— 5.7	87	PnZ. b. sł.	10
W nocy śnieg =0'''.86.					
7. god. zrana	323 59	— 4.9	90	Pn. sł.	10
2. god. po poł.	323.35	— 5.2	89	PdZ. d.moc.	10
9. god. wiecz.	322.94	— 7.0	83	Pn Z. moc.	10
Śniegu =4'''.56.					

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 3. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	240	50	241	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	190	25	191	25
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	109	—	112	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	78	—	78	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	—	71	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	75	86	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	85	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	60	73	15
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	78	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	79	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	90	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	12
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	93	2	—
„ papierowy „	—	—	—	—	1	58½	1	59½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82	1	83
Srebro	—	—	—	—	122	—	123	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30. listopada 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.25	65.35
„ kwietnia do października po 5%	65.15	65.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	236.—	237.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	235.—	236.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	91 40	91.60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103 50	104.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	116.—	116.50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.—	—.—
Bukowiny	70.25	71.—
Galicyi	72.25	72.75
Niższej Austryi	96.—	97.—
Siedmiogrodu	74 25	74.50
Węgier	78 25	78.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	193 —	193 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	248 25	248 50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	885.—	895.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	727.—	729.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	529.—	531.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	212.25	212.75
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2052	2057
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	239 —	239.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	189.50	190.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	376 —	377.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	177 30	177.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	80.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	86.—	87.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.25	91.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 75	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.25	158.50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	30 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	28 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15 —
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	26.50	27 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125 —
„ „ „ 50 zł. w. a.	52.—	56 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22.—	24.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103 90	104 10
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 25	103 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 70	103 90
Hamburg za 100 M. B.	91.60	91 70
Londyn za 10 ft. szt.	124.15	124.25
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.89	5 90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.—	10.—
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. grudnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	20
„ „ w srebrze	65	60
Losy z 1860. roku	92	60
Akcye banku wiedeńskiego	729	—
„ „ kredytowego	250	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	10
Srebro	121	25
Napoleondor	9	91
Dukat	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2897) **Konkurs.** (1)

Nro. 1230. Przy c. k. zarządzie salinarnym w Bochni jest posada c. k. dozorcy chorych z tygodniową płacą 6 złr. w. a., wolnem mieszkaniem lub relutum rocznych 26 złr. systemizowanym deputatem soli jakoteż z prawem osiągnięcia prowizyi do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę winni własnoręcznie pisane prośby, w których wykazać należy wiek, stan zdrowia dalej moralność a przedewszystkiem uzdolnienie i zręczność w pomniejszych chirurgicznych czynnościach jakoteż biegłość w języku polskim, w pismie i słowie do c. k. zarządu salinarnego w Bochni i to najdalej po dzień 25. grudnia b. r. wnieść.

Przy równych wreszcie warunkach otrzymują pierwszeństwo kompetenci w zawodzie chirurgicznym fachowo wykształceni, a przedewszystkiem dyplomowani patronowie chirurgii.

Od c. k. zarządu salinarnego.

Bochnia, dnia 28. listopada 1870.

(2898) **Edykt.** (1)

Nro. 52660. Ces. król. Lwowski sąd krajowy p. Teresie Mikosiny niniejszym edyktem wiadomo czyni, że w skutek prośby p. Maryana Chylińskiego z dnia 5. kwietnia 1869 do l. 17433 ekstabulacya części z sumy 1000 złr. m. k., z odsetkami na rzecz Rozalii Weiser jak Dom. 312, p. 8, n. 45 iutabulowanej, na p. Teresę Mikosiny przypadającej w dalszej ilości 33 złr. 33¼ kr. m. k., a względnie całej części spadkowej w ilości 333 złr. 33⅓ kr. m. k. z procentami ze stanu biernego dóbr Rakowy uchwałą z dnia 17. kwietnia 1870 do l. 17433 dozwoloną została.

Ponieważ miejsce pobytu Teresy Mikosiny jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy dla niej i na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dr. Majewskiego z zastępstwem przez adwokata p. Dr. Wolskiego za kuratora postanawia i temuż wyżnadmienioną uchwałę tabularną doręcza się.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. października 1870.

(2872) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1060. C. k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 21. kwietnia 1870 do l. 5442 celem ściągnienia należytości wekslowej Leiby Berla w kwocie 35 złr. w. a. zpn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności w Zawadzie pod l. 12 położonej, cała tabularnego nie mającej, do dłużników Józefa i Katarzyny Patrów należącej, na 1643 złr. 20 kr. w. a. oszacowanej, za poprzedniem złożeniem wadym, 10% ceny szacunkowej wyznaczonego, w trzech terminach na dniu 19 stycznia, 9. lutego i 1. marca 1871 o godzinie 10. przed południem w kancelaryi sądowej się odbędzie.

Warunki licytacyi tej, jak również akt zajęcia i oszacowania sprzedać się mającej realności w registraturze sądowej przejrzeć można.

Dębica dnia 27. października 1870.

(2901) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 19268. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Einhebung der k. k. allgemeinen Verzehrungssteuer von Fleisch und Wein nach der Tarifsclasse in den Pachtbezirken, und zwar:

1. Für Fleisch: **Bochnia, Niepołomice, Radomyśl** mit **Jastrzębka, Tarnów, Tuchów, Wiśnicz** mit **Łapanów, Żabno** und **Zakluczyn.**

2. Für Wein: **Brzesko, Dembica, Niepołomice, Wojnicz, Żabno** und **Zakluczyn** nach dem Kreisschreiben vom 5. Juli 1829 Zahl 5039, und dem demselben beigefügten Anhange, dann nach den später kundgemachten und in der Folge noch kundzumachenden Bestimmungen, sowie nach dem Gesetze vom 17. August 1862 und dem darin enthaltenen Tarife, auf die Dauer eines Jahres, nämlich vom 1. Jänner bis Ende December 1871 mit stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite und dritte Jahr im Falle der unterbliebenen Aufkündigung, im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet wird.

Den Pachtunternehmern wird zu ihrem Benehmen vorläufig Folgendes bedeutet:

1. Die Versteigerung wird an den in dem angeschlossenen Verzeichnisse angegebenen Tagen vorgenommen, und wenn die Verhandlung zur Beendigung nicht kommen sollte, in der weiters zu bestimmenden und bei der Versteigerung bekannt zu machenden Zeit fortgesetzt werden.

2. Der Fiscalpreis ist auf den jährlichen Betrag aus dem oberwähnten Verzeichnisse zu entnehmen.

3. Zur Pachtung wird Jedermann zugelassen, der nach den Gesetzen und der Landes-Verfassung zu derlei Geschäften geeignet ist. Für jeden Fall sind Jene hievon ausgenommen, welche wegen eines Verbrechens zur Strafe verurtheilt wurden.

Minderjährige, dann contractbrüchige Gefällspächter, sowie auch Diejenigen, welche zu Folge des Strafgesetzes über Gefälls-Uebertretungen wegen Schleichhandel oder einer schweren Gefälls-Uebertretung in Untersuchung gezogen und gestraft wurden, werden zu der Licitation nicht zugelassen.

4. Diejenigen, welche an der Versteigerung Theil nehmen wollen, haben den dem 10ten Theile des Fiscalpreises gleichkommenden Betrag im Baaren, oder in k. k. Staatspapieren, welche nach den bestehenden Vorschriften berechnet und angenommen werden, als Vadium der Licitations-Commission vor dem Beginne der Feilbietung zu übergeben. Der erlegte Betrag wird ihnen, mit Ausnahme Desjenigen, der den höchsten Anbot gemacht, und welcher bis zur erfolgten Erledigung des Versteigerungsactes in Haftung bleibt, nach dem Abschluße der Versteigerung zurückgestellt.

5. Es werden auch schriftliche Anbote von den Pachtlustigen angenommen; derlei Anbote müssen jedoch mit dem Vadium belegt sein, den bestimmten Preisbetrag, und zwar nicht nur in Ziffern, sondern auch in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Clausel vorkommen, die mit den Bestimmungen dieser Ankündigung und mit den übrigen Pachtbedingnissen nicht im Einklange wäre.

Diese schriftlichen Offerten müssen zur Vermeidung von willkührlichen Abweichungen von den Pachtbedingungen folgendermaßen verfaßt sein:

„Ich Unterzeichneter biete für den Bezug der „Verzehrungssteuer von (hier ist das Pachtobject „sammt dem Pachtbezirke genau nach dieser Licitations-„Ankündigung zu bezeichnen) auf die Zeit vom bis „ den Pachtschilling von fl. kr. „öst. W., Sage: Gulden kr. öst. W. „mit der Erklärung an, daß mir die Licitations- und „Pachtbedingnisse genau bekannt sind, welchen ich „mich unbedingt unterziehe und für den obigen An-„bot mit dem beiliegenden 10percentigen Vadium „von fl. kr. öst. Währ. hafte."

So geschehen zu am ten 18

Unterschrift, Charakter und Wohnung des Offerenten.

Diese Offerten sind vor der Licitation bei dem Vorsteher der Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów den Tag vor der Licitation bis 1 Uhr Nachmittags versiegelt zu überreichee, und werden, wenn Niemand mehr mündlich licitiren will, eröffnet und bekannt gemacht, worauf dann die Abschließung mit dem Bestbieter erfolgt. Wenn der mündliche und schriftliche Anbot auf gleichen Betrag lauten, so wird dem ersteren der Vorzug gegeben; bei gleichen schriftlichen Offerten entscheidet die Losung, die sogleich an Ort und Stelle nach der Wahl der Licitations-Commission vorgenommen werden wird.

6. Wird bei der mündlichen oder schriftlichen Versteigerung nicht wenigstens der Fiscalpreis erreicht, so wird die Versteigerung entweder auf einen anderen Tag verschoben, oder es wird den anwesenden Personen angekündigt, daß noch bis zu einer festgesetzten Stunde desselben Tages mündliche oder schriftliche Anbote gegen Nachweisung des erlegten Vadiums angenommen werden.

Der bei dieser abgebrochenen Licitation verbliebene Bestbieter wird jedoch von seinem Anbote nicht enthoben, und sein Vadium bleibt einstweilen in den Händen der Licitations-Commission. Zur festgesetzten Stunde werden die bis dahin eingelangten Anbote geprüft, und wenn hiebei ein Bestbot erzielt wird, der den Fiscalpreis erreicht oder übersteigt, so ist die Versteigerung geschlossen.

7. In Ermanglung eines dem Fiscalpreise gleichkommenden Anbotes wird auch ein minderer Anbot zur Versteigerung angenommen.

8. Nach förmlich abgeschlossener Licitation werden nachträgliche Anbote nicht angenommen werden.

9. Wer nicht für sich, sondern im Namen eines Andern licitirt, muß sich mit einer gerichtlich legalisirten speciellen Vollmacht bei der Licitations-Commission ausweisen und ihr dieselbe übergeben.

10. Wenn Mehrere in Gesellschaft licitiren, so haften für den Anbot Alle für Einen und Einer für Alle.

11. Der Licitationsact ist für den Bestbieter durch seinen Anbot, für das Aerar aber von der Zustellung der Ratification verbindlich.

12. Der Ersteher hat vor dem Antritte der Pachtung, und zwar längstens 8 Tage nach der ihm bekannt gemachten Ratification der Pachtversteigerung, den 4ten Theil des für ein Jahr bedungenen Pachtschillings an der Verzehrungssteuer als Caution im Baaren, oder in öffentlichen Obligationen, welche in der Regel nach dem zur Zeit des Erlages bekannten börsemäßigen Curswerthe, oder in Staatsanlehen-Losen, ebenfalls nach dem Curswerthe, jedoch nicht über ihren Nennwerth angenommen werden, oder in einer von der zur Leitung der Gefälle berufenen Behörde annehmbar befundenen Pragmatical-Hypothek zu erlegen, und wird sodann in das Pachtgeschäft eingeführt werden.

13. Was die Pachtschillingszahlung anbelangt, so wird dieselbe in gleichen monatlichen Raten, am letzten Tage eines jeden Monats, und wenn dieser ein Sonn- oder Feiertag ist, am vorausgegangenen Werktage an die bezeichnete Casse zu leisten, und bei Versäumung der festgesetzten Zeit die Verzugszinsen mit sechs von Hundert zu entrichten sein.

14. Die übrigen Pachtbedingnisse können überdieß bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów in den gewöhnlichen Amtsstunden vor der Versteigerung eingesehen werden, und werden auch bei der Licitation den Pachtlustigen vorgelesen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnów, am 1. December 1870.

Verzeichniß

der zu verpachtenden Fleisch- und Wein-Verzehrungssteuer im Pachtbezirke des Tarnower Finanz-Bezirkes für das Jahr 1871.

Die Licitation findet im Monate December 1870 Statt.

Post-Nr.	Pachtbezirk	Object	Fiscalpreis fl.	Fiscalpreis kr.	Vadium fl.	Vadium kr.	Licitationstag	Termin zur Ueberreichung der schriftlichen Offerten
1	Bochnia	Fleisch	6340	66	635	.	12. Vormitt.	11. December 1870.
2	Brzesko	Wein	65	.	7	.	12. „	11. „ „
3	Dembica	detto	365	.	37		12. Nachm.	11. „ „
4	Niepołomice	Fleisch	1225	.	123	.	13. Vormit.	12. „ „
5	detto	Wein	100	.	10	.		
6	Radomyśl	Fleisch	2511		252	.	13. Nachm.	12. „ „
7	Ryglice	detto	251	55	26	.	14. Vormit.	13. „ „
8	Tarnow	detto	18630	.	1863	.	16. „	15. „ „
9	Tuchów	detto	1104	.	111	.	14. „	13. „ „
10	Wiśnicz	detto	3321	83	333		15. „	14. „ „
11	Wojnicz	Wein	89	.	9	.	15. „	14. „ „
12	Żabno	Fleisch	1807	.	181	.	15. Nachm.	14. „ „
13	detto	Wein	40	.	4	.		
14	Zakluczyn	Fleisch	786	25	79	.	14. Nachm.	13. „ „
15	detto	Wein	118	50	12	.		

bis 1 Uhr Nachmittags.

(2892) **Edykt.** (1)

Nr. 6543. Ze strony c. k. sądu powiat. miejs. deleg. w Tarnopolu podaje się do publicznej wiadomości, iż prośbie p. Karoliny Eisenführerowej przeciw nieobjętej masie spadkowej Teresy Kasche w sprawie o zapłacenie 150 złr. m. k. z p. n. na podstawie prawomocnie przeprowadzonego II. stopnia exekucyjnego, czyniąc zadość, dozwala się w dalszej drodze egzekucyjnej wyroku z dnia 30go grudnia 1854 l. 1412 na zaspokojenie wywalczonej wierzytelności 150 złr. m. k. czyli 157 złr. 50 kr. w. a. z odsetkami po 4% od dnia 8. czerwca 1852 liczyć się mającemi, tudzież kosztów sądowych w ilości 9 złr. m. k. czyli 9 złr. 45 kr. w. a. i kosztów exekucyjnych w ilości 12 złr. w. a. już przyznanych, jako też kosztów teraźniejszej dalszej egzekucyi w umiarkowanej ilości 25 złr. w. a. przysądzonych, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi sześciu realności hipotece tej wierzytelności 150 złr. m. k. z p. n. uległych, do masy spadkowej Teresy Kasche, a względnie do małżonków Jakóba i Honoraty Jaszkiewiczów należących, jako to:

1. Pół dnia gruntu ornego i $^3/_4$ części z pół dnia gruntu ornego, jak Dom. 1. str. 83. n. 5. i 7. wł., przedtem Teresy Kasche, obecnie zaś jak n. 8. wł. małżonków Jakóba i Honoraty Jaszkiewiczów własnych, jak Dom. 1. str. 75. n. 1. i str. 199. n. 6. cięż. hipotece wspomnianej wierzytelności uległych.

2. Jednego dnia pola ornego, jak Dom. V. str. 309. n. 2. wł., przedtem Teresy Kasche, obecnie zaś, jak n. 3 wł. małżonków Jakóba i Honoraty Jaszkiewiczów własnych, jak Dom. V. str. 307. n. 1. 6. cięż. hipotece tej samej wierzytelności uległych.

3. Sianożęci na $^2/_4$ części i $^3/_4$ części z $^3/_4$ części kosarzy, jak Dom. 2. str. 392. n. 2. i 4. wł. Teresy Kasche własnej, jak Dom. II. str. 392. n. 1. i str. 393. n. 7. cięż. hipotece tejże wierzytelności uległych.

4. $^3/_4$ części dnia pola ornego, jak Dom. III. str. 388. n. 4. wł., przedtem Teresy Kasche, zaś jak n. 5. wł. obecnie małżonków Jakóba i Honoraty Jaszkiewiczów własnych, jak Dom. III. str. 388 n. 1. i 6. cięż. hipotece tej wierzytelności uległych.

5. Sianożęci na $1^1/_2$ kosarza i $^3/_4$ części z $1^1/_2$ kosarza sianożęci, jak Dom. IV. str. 457. n. 2. i 4. wł. Teresy Kasche własnej, jak Dom. IV. str. 451. n. 2. i 8. cięż. hipotece tej wierzytelności uległych, tudzież

6. jednego dnia pola ornego, jak Dom. III. str. 226. n. 3. wł., przedtem Teresy Kasche, zaś jak str. 227. n. 4. wł. obecnie małżonków Józefa i Honoraty Jaszkiewiczów własnego, jak Dom. III. str. 226. n. 1. i str. 227. n. 6. cięż. hipotece tej wierzytelności uległych, a to pod warunkami przez prowadzącą exekucyę podanemi, które niniejszem w zupełności się potwierdza. O przeprowadzenie tej licytacyi podług istniejących przepisów, w myśl wyżej wspomnianych warunków, wyznaczenie terminów i ogłoszenie edyktami uprasza się miejscowy c. k. sąd obwodowy jako instancyę realną. — O tej uchwale niniejszym edyktem nieznanych co do życia i miejsca pobytu współwłaścicieli i wierzycieli powyższych hipotek, jako to: Stefana Bełkę, Onufrego i Heleną małż. Saców, Damiana i Paraskewię małż. Onoferko, Donata, Edmunda i Klaudynę Jaschek, Beile Zollerowę i Annę Postryhacz, doręczając obecną uchwałę na ręce ustanowionego obecnie kuratora p. adwokata Dr. Marksteina, któremu p. adwokata Dr. Mantla jako zastępcę dodano, zaś wszystkich nieznanych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 20. lipca 1868 jako dniu wydania wyciągów tabularnych do tabuli miejskiej na hipotekę powyższych realności weszli, lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny obecna lub przyszła uchwała doręczoną być nie mogła, doręczając niniejszą uchwałę na ręce ustanowionego właśnie kuratora p. adwokata Dr. Weissteina, któremu p. adwokata Dr. Maxa na zastępcę dodano, uwiadamia się.

Tarnopol, dnia 22. listopada 1870.

(2899) **Edykt.** (1)

L. 17814. C. k. sąd krajowy w Krakowie z powodu wniesionego przez Maryannę Pabis w celu zawarcia nowego ślubu małżeńskiego podania o uznanie jej męża Jana Pabisa za zmarłego, który jako szeregowiec pułku liniowego Bna. Gorizzutti w 18tej kompanii tegoż pułku w bitwie pod Nachodem dn. 27. czerwca 1866 stoczonej brał udział, po skończonej bitwie zaś do swego pułku więcej nie wrócił, aby się w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu zgłosił lub w inny sposób o swojem życiu doniósł, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu za zmarłego uznanym zostanie.

Zarazem uwiadamia tegoż, iż mu kurator w osobie p. Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kaufmana wyznaczony został.

Kraków, dnia 8. listopada 1870.

(2890) **Edykt.** (1)

Nr. 12250. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu wzywa niniejszem posiadacza zgubionego wekslu w języku niemieckim w Tarnopolu dnia 7. maja 1870 wystawionego, na 28 złr. w. a. przez Mendla Jänner i Sarę Jänner do zapłaty przyjętego, ażeby w przeciągu dni 45 od umieszczenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" weksel ten sądowi przedłożył.

Tarnopol, dnia 16. listopada 1870.

(2849) **Edikt.** (3)

Nro. 7056. Vom k. k. Bezirksgerichte wird kundgemacht, daß behufs Hereinbringung der mittelst Urtheil dto. Biała 4. August 1869 Zl. 5448 rechtskräftig ersiegten Forderung pr. 1200 fl. öst. W. sammt 8% Zinsen vom 1. September 1868 und den bereits zuerkannten Gerichts- und Executionskosten pr. 36 fl. 33 kr., 11 fl. 17 kr., 8 fl., 15 fl. 36 kr., und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 26 fl. 86 kr. öst. W. nach erfolgter Nachweisung der bereits vollzogenen beiden ersten Executionsgrade, nunmehr der dritte Executionsgrad, d. i. die executive Feilbietung der dem Anton Kwieczinski laut Tom. IV. pag. 266. n. 11. haer. eigenthümlich gehörigen Realität Nr. 128 in Biała zu Gunsten des Josef Girtler unter nachstehenden Bedingungen bewilligt wurde:

Zum Ausrufspreise dient der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser Realität pr. 13838 fl. 80 kr. öst. W., und es werden zur Vornahme der executiven Feilbietung h. g. die Tagfahrten auf den 21. December 1870 und den 21. Jänner 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags mit dem angeordnet, daß bei diesen Tagfahrten die fragliche Realität nur um oder über den Schätzungswerth hintangegeben werden wird.

Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung 10% des Schätzungswerthes im Betrage pr. 1384 fl. öst. W., u. z. entweder im Baaren oder Staatsschuldverschreibungen, Grundentlastungs-Obligationen und Pfandbriefen der galiz. stand. Creditanstalt, die letzterwähnten Papiere nach dem Curse des Feilbietungstages, jedoch niemals über den Nominalwert berechnet, zu Händen der Feilbietungs-Commission als Vadium zu erlegen; dem Ersteher wird das Vadium in den Kaufpreis eingerechnet und zurückbehalten, den übrigen Licitanten jedoch sofort nach der Licitation zurückgestellt werden.

Sollte die obige Realität bei den obigen Terminen nicht an Mann gebracht werden, alsdann wird schon jetzt zur Feststellung erleichternder Bedingungen die Tagfahrt h. g. auf den 21. Jänner 1871 um 10 Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher die Hypothekargläubiger mit dem Anhange vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erschienenen zugezählt werden.

Die Eigenthums-Uebertragungsgebühren, Kosten der Eigenthumszuschreibung, Stempel zum Licitations- und Kaufschillings-Vertheilungs-Protocolle, sowie die Ausrufergebühr hat der Ersteher ohne Abrechnung vom Kaufschillinge aus Eigenem zu tragen.

Sollte der Ersteher einer der Bedingungen nicht nachkommen, so wird über Verlangen auch nur eines Gläubigers die Relicitation auf Gefahr und Kosten des säumigen Erstehers bei einer einzigen Tagfahrt vorgenommen, und dabei die Realität auch unter dem Schätzwerthe hintangegeben werden. — Der säumige Ersteher haftet in diesem Falle für einen etwaigen Abgang mit dem Vadium, dem erlegten Kaufschillinge, der erlegten Zinsen und seinem ganzen Vermögen.

Der Grundbuchsauszug, der Schätzungsact und die Feilbietungs-Bedingungen können bei Gericht, der Ausweis der Steuerschuldigkeiten beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

Biała, den 12. November 1870.

(2879) **Edykt.** (3)

Nr. 48226. W sprawie egzekucyjnej ces. król. uprzyw. powszechnego instytutu kredytowego ziemskiego we Wiedniu przeciwko Franciszkowi Ksaweremu i Anieli z Tholiów małżonkom d' Abancourtom o 59.812 złr. w. a. w srebrze z p. odracza się na prośbę egzekucyę prowadzącego instytutu termin w celu oświadczenia co do dogodniejszych warunków licytacyi dóbr Łowcza na 10go stycznia 1871 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu Jakóba i Tauby Schor jest niewiadome, zatem ustanawia się dla nich kuratora w powyższej sprawie p. adwokata Dr. Sermaka ze substytucyą p. adwokata Dr. Męcińskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 26. listopada 1870.

(2881) **Edykt.** (3)

Nr. 56124. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. nieruchomy majątek I. Stowarzyszenia konsumentów we Lwowie. Kierownictwo takowego porucza się p. c. k. adjunktowi Dr. Pozniakowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adwokata Dr. Nurkowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 17go listopada 1870 godzinę 4tą po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 10. grudnia 1870, i podać ją na terminie na dzień 5. stycznia 1871 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa; chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

We Lwowie dnia 5. listopada 1870.

(2876) **Edykt.** (3)

L. 58527-60271. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje, ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. z roku 1869 nieruchomy majątek Franciszka Klimek właściciela handlu korzennego pod l. 421¼ we Lwowie.

Kierownictwo takowego porucza się p. c. k. sekretarzowi sądu krajowego Kriegseisenowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata krajowego Dra. Gregorowicza, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którymto celu wyznacza się termin na dzień 29. listopada 1870 o godzinie 10tej przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jaką bądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 15. stycznia 1871 i podać ją na terminie na dzień 15go lutego 1871 godzinę 10. przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcę onego i członków wydziału wierzyciel innych osób, posiadających ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane, przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazety lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

We Lwowie, dnia 15. listopada 1870.

(2882) **Edykt.** (3)

L. 61552. C. k. lwowski sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu p. Wincencyę Jaźwińską, iż przeciwko niej na prośbę Maurycego Rothmana de praes. 29. listopada 1870 roku l. 61293 w skutek uchwały z dnia 30. listopada 1870 roku l. 61293 nakaz zapłaty sumy 795 zł. w. a. z przyn. wydanym i tenże ustanowionemu dla niej kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Semilskiemu doręczony został.

Lwów, dnia 1. grudnia 1870.

(2873) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2573. C. k. sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niniejszem p. Konstantego Łobojkę z miejsca pobytu niewiadomego, że Hersz Grobtuch z Tarnowa przeciw niemu i p. Leonowi Parkienowiczowi o zapłacenie kwoty 56 złr. w. a. z pn. pozew wniósł i że do sumarycznej rozprawy w tym przedmiocie termin na dzień 27. stycznia 1871 o godzinie 9tej z rana wyznaczony został.

Zapozwanego p. Konstantego Łobojkę wzywa się zatem, by albo sam na wyznaczonym terminie do sądu stanął, albo w tym względzie do kuratora w osobie c. k. notaryusza p. Władysława Trzecieskiego niniejszem ustanowionego się zgłosił, albo też innego sobie obrał obrońcę i tegoż sądowi wymienił i w ogóle środków prawnych do jego obrony posłużyć mogących użył, i to tem pewniej, ile że skutki zaniedbania sam sobie przypisaćby musiał.

Dębica, dnia 21. października 1870.

(2880) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 60412. Odnośnie do t. sąd. edyktu z dnia 8. października 1870 do l. 51606 zaszłą tamże co do nazwiska pozwanego pomyłkę w ten sposób prostuje się, że przez Zygmunta Mozera pozwem z dnia 5. października 1870 do l. 51606 nie Jan Fryderyk 2ga im. Denttner, lecz Jan Fryderyk 2ga im. Deuttner zapozwany został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 26. listopada 1870.

(2874) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

Nro. 787. Na mocy upoważnienia Wysokiego Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 16. listopada 1870 r. do l. 14919 dyrekcya szpitali ogłasza konkurs na posadę lekarza ordynującego w oddziale chorób wewnętrznych w szpitalu św. Łazarza z roczną płacą 750 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania po dzień 7. stycznia 1871 do dyrekcyi szpitali św. Łazarza i św. Ducha w Krakowie, lub jeżeli już obecnie pozostają w służbie publicznej, przez swoją władze przełożoną, i w tych podaniach wykazać:

1. Wiek, stan i miejsce urodzenia.
2. Uzyskany stopień Dr. medycyny na jednym z uniwersytetów monarchii austryacko-węgierskiej i znajomość języków krajowych, oraz
3. czyli i z któremi urzędnikami krajowemi są spokrewnieni lub spowinowaceni i w jakim stopniu.

Nareszcie zwraca się uwagę kandydatów, iż stosownie do §. 14. ustanowy służby krajowej uchwalonej przez Wysoki Sejm dnia 23. marca 1866 nowo wstępujący do służby krajowej urzędnik, otrzyma nominacyę na stałą posadę dopiero po upływie roku, i to w tym tylko razie, jeżeli w ciągu tej prowizorycznej rocznej służby wszelkim warunkom służby odpowie.

Dyrekcya szpitali św. Łazarza i św. Ducha.

Kraków dnia 26. listopada 1870.

(2877) **Edykt.** (3)

Nro. 7525. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niniejszym p. Samuela Buka, iż p. Jakób Beer przeciw p. Zygmuntowi Rossowskiemu, tudzież przeciw niemu o zapłacenie sum pożyczkowych 1000 złr. i 650 złr. czyli łącznie sumy 1650 złr. pozew de praes. 8. sierpnia 1870 l. 7525 wniósł, w skutek czego termin na dzień 13. grudnia 1870, 10. godz. przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Samuela Buka lub w razie jego śmierci spadkobierców jego nie jest wiadomym, przeto ustanowił tutejszy sąd dla zastępstwa wzmiankowanego pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adwokata krajowego p. Dr. Łużeckiego z substytucyą adw. kraj. Dr. Skałkowskiego kuratorem, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu Samuelowi Buka, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub innego obrońcę sobie obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opieszałości wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Przemyśl dnia 17. sierpnia 1870.

(2885) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 14413. Zur Verpachtung der Mauthstationen, und zwar:

Grunthal mit dem Ausrufspreise pr.	1354	fl.
Brodki " " " "	4276	"
Ludwikówka " " "	4273	"
Zimnawoda " " "	2406	"
Gródek " " " "	3356	"
Doroszów wielki " "	9000	"
Wola wysocka " "	2650	"
Czyżyków " " "	6122	"

österr. Währung auf das Solarjahr 1871 oder 1871 und 1872 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg auf Grund des in der Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 13ten September 1870 Zahl 38868 enthaltenen Bedingungen die mündliche Licitation am 12ten December 1870 von 9 Uhr Früh bis 3 Uhr Nachmittags, und zwar: von 9 Uhr Früh bis 12 Uhr Mittags auf einzelne Mauthstationen und von 12 Uhr Mittags bis 3 Uhr Nachmittags auf Gruppen der Mauthstationen abgehalten werden, nach deren Abschlusse an demselben Tage die eingebrachten schriftlichen Offerten öffentlich werden eröffnet und vorgelesen werden.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versehenen schriftlichen Offerten, sowohl auf einzelne Mauthstationen als auch auf Complexe müssen bis längstens 11ten December 1870 ein Uhr Nachmittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 30. November 1870.

(2878) **Edykt.** (2)

Nr. 12191. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Hersza Rosenzweiga z Zaleszczyk, że Michał Andryjczuk z Repuzyniec pod dniem 16. listopada 1870 do l. 12191 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1000 złr. w. a. uzyskał, i że mu oraz tutejszy p. adwokat Dr. Blumenfeld z zastępstwem p. adwokata Dr. Sternklara na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratorem mianowanym został.

Tarnopol, dnia 16. listopada 1870.

(2883) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 51311. Dla ponownej wizytacyi nieprzyjętych aspirantów na jednorocznych ochotników będą urzędować przed rozpoczęciem każdego poboru regularnego na dniu 25. marca każdego roku, a gdyby na ten dzień przypadała niedziela lub święto, następującego dnia powszedniego, komisye rozpoznawcze w Krakowie, Tarnowie, Lwowie i Czerniowcach.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. listopada 1870.

(2905) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 14776. Celem nadania stypendyum z fundacyi utworzonej z woli nieznajomego dawcy przez Ks. H. Otowskiego rocznych 24 złr. w. a., ogłasza się niniejszem konkurs.

Takowe przeznaczone jest dla ubogiego ucznia pochodzącego z Myślenic, lub też z gmin do parafii Myślenickiej należących, który ukończył czwartą klasę szkoły ludowej w Myślenicach z postępem celującym z pilności, obyczajów i przynajmniej z połowy przedmiotów szkolnych, i uczęszcza celem dalszego kształcenia się do gimnazyum.

Prawo nadawania stypendyum służy ks. proboszczowi w Myślenicach wspólnie z naczelnikiem gminy i dyrektorem szkoły tamtejszej, a stypendysta pobiera takowe aż do ukończenia czwartej klasy gimnazyalnej.

Kompetenci winni wnieść podania zaopatrzone w metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież świadectwa szkolne na ręce przełożonej sobie Dyrekcyi gimnazyum do Wydziału krajowego, a to najdalej do 10. stycznia 1871.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 25. listopada 1870.

(2906) **Kundmachung** (1)

der k. k. galiz. Finanz-Landes-Direction.

Nr. 51842. Zur Sicherstellung der Verfrachtung der Tabak-Verschleißgüter und Geschirr für das Jahr 1871 auf der Strecke vom Bahnhofe in Tarnopol bis zum Verschleißmagazine in Jagielnica und zurück wird unter der Voraussetzung, daß die bereits vollständig ausgebaute Eisenbahnstrecke von Złoczów nach Tarnopol längstens am 1. Jänner 1871 dem Verkehre übergeben werden wird, die Offertenverhandlung mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte, welche bei der Präsidial-Kanzlei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg bis 20. December 1870, 2 Uhr Nachmittags einlangen müssen, ausgeschrieben. Die Licitations- und Vertragsbedingungen sind dieselben, welche der für sämmtliche Verfrachtungsstrecken mit h. o. Kundmachung vom 12. September 1870 Z. 40639 ausgeschriebenen Offertenverhandlung zu Grunde liegen, und können sowol bei der k. k. Finanz-Landes-Direction, als auch bei allen Finanz-Bezirks-Directionen eingesehen werden.

Lemberg, am 28. November 1870.

(2904) **Edykt.** (1)

L. 3522. C. k. sąd powiatowy w Radymnie zawiadamia niniejszem, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 27go maja 1870 do l. 4278 odbędzie się w sądzie tutejszym w celu zaspokojenia należącej się Maryi Zgorlakiewiczowej kwoty wekslowej 400 zł. w. a. z przyn. publiczna sprzedaż gruntu, do realności pod Nr. 40 w Radymnie położonej, należącego, Przymiarki za Sanem zwanego, jak Dom. I. pag. 262. n. 6. haer. i Dom. II. pag. 326. n. 7. haer. do dłużnika Wawrzeńca Czternastka należącego, na 500 zł. w. a. oszacowanego, każdą razą o godz. 10. zrana, na dniu 12go stycznia 1871 i 8. lutego 1871 za lub wyżej ceny szacunkowej, na którą chęć mających kupna z prawem przeglądu dalszych warunków licytacyjnych protokołu oszacowania i wyciągu tabularnego w registraturze sądowej przechowanych się zaprasza.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, jakoteż i wszystkich wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych i tych, którymby uchwała licytacyę rozpisująca albo niewcześnie albo wcale przed terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, jako i tych, którzyby dopiero po 4. marca 1868 ze swemi pretensyami do tabuli miejskiej w Radymnie weszli, iż dla takowych kurator w osobie p. adwokata Dra. Teofila Mochnackiego w Jarosławiu z substytucyą p. adwokata Dra. Ernesta Gaberlego tamże się ustanawia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 4. października 1870.

(2894) **Edict.** (1)

Nr. 2403. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Monasterzyska wird zur Hereinbringung der durch David und Frimet Dwore zw. Nam. Bleislift cedirten und mit der Zession vom 22. Februar 1870 dem David Holzer abgetretenen Summe pr. 105 fl. öst. Währ. sammt 4% Zinsen vom 10. Juni 1864 gerechnet, der Executionskosten pr. 2 fl. 87 kr., 2 fl. 17 kr., 9 fl. österr. Währ. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 8 fl. 86 kr. öst. Währ. die executive Feilbiethung der pfandweise beschriebenen und geschätzten zur liegenden Nachlaßmasse des Schuldners Leib Anmeldon gehörigen und keinem Grundbuchskörper bildenden Realität CNr. 198 in Monasterzyska bewilliget und zur Vornahme derselben wird der Termin auf den 28ten Februar, 29ten März und 26ten April 1871 jedesmal um 9 Uhr Vormittags hiergerichts mit dem Beisatze bestimmt, daß bei den ersten zwei Licitationsterminen diese Realität nur um oder über den Schätzungswerth pr. 200 fl. öst. W., welcher als Ausrufspreis angenommen wird, bei dem dritten Licitationstermine auch unter dem Schätzungspreise an den Meistbietenden veräußert werden wird. — Das zu erlegende Vadium beträgt 20 fl. öst. W. — Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie das pfandweise Beschreibungs- und das Schätzungsprotokoll können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Monasterzyska, am 3. November 1870.

(2900) **Kundmachung.** (1)

Nr. 48391. Vom 1. Jänner 1871 an werden geänderte gestempelte Wechselblanketen aller Cathegorien in Verschleiß gesetzt werden.

Die gegenwärtig im Verschleiß befindlichen gestempelten Wechsel-Blanquetten aller Categorien werden mit dem 1ten Februar 1871 gänzlich außer Gebrauch gesetzt.

Die Verwendung der außer Gebrauch gesetzten Wechsel-Blanqueten, vom 1ten Februar 1871 an, ist daher der Nichterfüllung der gesetzlichen Stempelpflicht gleich zu halten.

Die außer Gebrauch gesetzten unverwendeten gestempelten Wechsel-Blanquetten werden, vom 1. Jänner an bis einschließig 30. April 1871, gegen neue Wechsel-Blanqueten unentgeldlich umgewechselt.

Nach dem 30. April 1871 findet weder die Umwechslung, noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verschleiße gezogenen Wechsel-Blanquetten Statt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 27. November 1870

Obwieszczenie.

L. 48391. Od dnia 1go stycznia 1871 sprzedawać się zaczną zmienione stemplowane blankiety wekslowe wszystkich kategoryj.

Będące teraz w używaniu stemplowane blankiety wekslowe wszystkich kategoryj ściągają się z dniem 1. lutego 1871 całkiem z używania.

Użycie więc takich blankietów wekslowych, począwszy od dnia 1go lutego 1871, równać się będzie zupełnemu nieostemplowaniu.

Wychodzące z użycia a nie użyte stemplowane blankiety wekslowe bezpłatnie zamieniane będą od dnia 1go stycznia 1871, aż do 30. kwietnia 1871 na nowe stemplowane blankiety wekslowe.

Po dniu 30go kwietnia 1871 nie ma już miejsca ani wymiana, ani też zapłata za ściągnięte z użycia blankiety wekslowe.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 27. listopada 1870.

(2903) **Obwieszczenie konkursu.** (1)

Nro. 1048-pr. Posada nadzorcy więzień z roczną płacą 500 złr. w. a. została opróżnioną przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje, a mianowicie zostający w służbie cywilnej lub wojskowej, w przepisanej drodze służbowej, w ciągu 14 dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie Lwowskiej wnieść do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Zostający w stanie rozporządzalności mają oraz wykazać, w jakim charakterze, od którego czasu i z jaką płacą przeniesieni zostali w stan rozporządzalności i z której kasy pobierają swoją teraźniejszą płacę.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 2. grudnia 1870.

(2902) **Edykt.** (1)

Nro 11260. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych wzywa niniejszym na prośbę Leisera Abrahama każdego, ktoby zagubiony weksel z daty 17. maja 1870 na 200 złr. w. a. opiewający, 3 miesięcy od dnia wystawienia płatny, na własny przekaz wystawiciela, przez Ignacego Karpińskiego w Starejsoli akceptowany, jednakże podpisu wystawiciela nie zawierający posiadał, aby takowy w przeciągu 45 dni tutejszemu c. k. sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego czasu ten weksel za amortyzowany uznanym będzie.

Sambor, dnia 15. listopada 1870.

(2893) **Edykt.** (1)

Nro. 4473. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach Justynie Dziedzińskiej z życia i miejsca pobytu nieznanej, a w razie tejże śmierci jej z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, iż przeciw nim Szymon Hoffmann z Biecza pod dniem 6. września 1870 do l. 4473 wniósł pozew o orzeczenie, że prawo współwłasności Justyny Dziedzińskiej do realności N. 75 w Bieczu zgasła, prawo sukcesorów Justyny Dziedzińskiej żądania sumy 180 złr. m. k. i w stanie biernym tej realności intabulowane, wymazane a powód za właściciela całej tej realności intabulowany być ma, któryto pozew na dniu dzisiejszym do ustnej rozprawy na dzień 30. stycznia 1871 o godzinie 9. przed południem. zadekretowany i ustanowionemu dla z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych kuratorowi c. k. notaryuszowi p. Znamirowskiemu w Gorlicach doręczony został.

Wzywa się zatem wymienionych wyżej pozwanych, aby na wyznaczonym terminie celem odpowiedzi na pozew albo osobiście w sądzie tutejszym zgłosili się, albo wcześnie przed takowym swoje dowody prawne ustanowionemu dla nich kuratorowi dostarczyli, albo też innego zastępcę sobie obrali i takowego sądowi wymienili, inaczej skutki zaniedbania wynikłe, samym sobie przypisywać będą musieli.

Gorlice dnia 27. października 1870.

(2884) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 654. P. Dr. Jan Dobrzański wpisany został dnia 30. listopada 1870 do listy adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 30. listopada 1870.

(2886) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 7787-Pr. Do obsadzenia posady sekretarza powiatowego z płacą 700 złr., ewentualnie 600 złr., rozpisuje się konkurs do 10. grudnia b. r.

Podania, zaopatrzone w dowody kwalifikacyi, mają być wniesione w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 21. listopada 1870.

(2888) **Edict.** (2)

Nro. 12733. Vom Stanislawower k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Andreas Kozłowski hiemit bekannt gemacht, es sei über das Gesuch des Leisor Regenstreif auf Grundlage der Löschungsbewilligung des Andreas Kozłowski vom 30. December 1867 die Löschung der im Lastenstande der Realität CNro. 189 und $190^{2}/_{4}$ zu Stanislau ersichtlichen Anmerkung des Tabularbescheides vom 2. August 1860 Zl. 6068 über die vom Andreas Kozłowski gebetene Pränotirung des Miethvertrages vom 30. Jänner 1859 mit hiergerichtlichem Beschlusse vom 3. October 1869 Z. 14061 bewilligt worden, daß für ihn der hierortige Hr. Landesadvocat Dr. Wurzel zum Curator bestellt, und dieser Tabularbescheid für ihn zu Händen dieses Curators zugestellt worden ist.

Stanislau, 5. November 1870.

(2887) **Edykt.** (2)

L. 12185. C. k. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych w Samborze zawiadamia niniejszem Sendera Eisnera, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Jakóba Schönberga nakaz zapłacenia sumy wekslowej 300 zł. w. a. z odsetkami 6% od dnia 2. września 1870 liczyć się mającemi i kosztami sądowemi w kwocie 9 zł. 2 ct. a. w. przeciw niemu pod dniem 29. listopada 1870 r. l. 11913 wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Ehrlich doręczony został.

Wzywa się przeto pozwanego Sendera Eisnera, ażeby albo kuratorowi dla niego mianowanemu potrzebną informacyę lub środki do obrony udzielił, albo innego sobie zastępcę obrał i o tem sąd zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 30. listopada 1870.

(2889) **Edict.** (2)

Nro. 14517. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird den Besitzer der angeblich am 3. December 1869 in Verlust gerathenen Wechselbriefe, und zwar: des einen ddto. Kołomea den 3. December 1869 über die Wechselsumme von 200 fl. öst. W. und des zweiten ebenfalls ddto. Kołomea den 3. December 1869 über die Wechselsumme von 72 fl. öst. W., beide Wechselbriefe 1 Jahr a datto an die Ordre des Ausstellers Abraham Samuel Gräbler zahlbar lautend, und vom Adressaten Johann Hawel, k. k. Gymnasialprofessor acceptirt, hiemit aufgefordert, dieselben binnen 45 Tagen vom 4. December 1870 angefangen diesem Gerichtshofe vorzulegen.

Vom k. k. Kreisgerichte

Stanislau, den 16. November 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.